

«Μάνα συγγνώμη και ... σ' ευχαριστώ!»

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

«Μερικές μελανιές μάλιστα ήταν τόσο οδυνηρές, που η μητέρα του βογκούσε όταν τις άγγιζε.»

Ένας νεαρός άνδρας πήγε να υποβάλλει αίτηση για μια διευθυντική θέση σε μια μεγάλη εταιρεία . Αφού πέρασε την αρχική συνέντευξη , έπρεπε τώρα να συμφωνήσει και ο γενικός διευθυντής για την πρόσληψη.

Ο διευθυντής ανακάλυψε από το βιογραφικό του, ότι ο νεαρός είχε εξαιρετικές ακαδημαϊκές σπουδές. Ρώτησε, «Πως κατάφερες να κάνεις αυτές τις σπουδές; Μήπως πήρες υποτροφίες;»

«Όχι του απάντησε ο νεαρός».

«Ο πατέρας σου κατέβαλλε όλα αυτά τα δίδακτρα;» ρώτησε ξανά ο διευθυντής.

«Ο πατέρας μου κύριε πέθανε όταν ήμουν ενός έτους, η μητέρα μου ήταν αυτή που

πλήρωνε τα δίδακτρά μου» Απάντησε.

« Που εργάζεται η μητέρα σου;»

«Η μητέρα μου εργάζεται ως καθαρίστρια ρούχων. Πλένει ρούχα για άλλους»

Ο διευθυντής ζήτησε τότε από το νεαρό να του δείξει τα χέρια του. Ο νεαρός έδειξε τα χέρια του τα οποία ήταν λεία και πολύ απαλά.

«Έχεις βοηθήσει ποτέ τη μητέρα σου στο πλύσιμο των ρούχων;»

«Ποτέ, η μητέρα μου ήθελε πάντα να μελετώ και να διαβάζω όσο το δυνατόν περισσότερο. Εκτός αυτού, η μητέρα μου πλένει τα ρούχα πιο γρήγορα από μένα.

Ο διευθυντής είπε: «Θέλω να σου ζητήσω κάτι. Όταν πας σπίτι σήμερα, πήγαινε να καθαρίσεις τα χέρια της μητέρας σου και θα τα ξαναπούμε αύριο το πρωί».

Ο νεαρός θεώρησε ότι οι πιθανότητες να πάρει τη θέση, ήταν πολύ μεγάλες. Όταν πήγε πίσω στο σπίτι, ζήτησε από τη μητέρα του να τον αφήσει να καθαρίσει τα χέρια της. Η μητέρα παραξενεύτηκε και με ανάμεικτα συναισθήματα άπλωσε τα χέρια της προς το γιο της.

Ο νεαρός άρχισε να πλένει τα χέρια της μητέρας του σιγά-σιγά, ενώ δάκρυα έσταζαν από τα μάτια του όση ώρα το έκανε αυτό. Ήταν η πρώτη φορά που παρατήρησε ότι τα χέρια της μητέρας του ήταν τόσο ζαρωμένα, και ότι υπήρχαν τόσες πολλές μελανιές πάνω τους. Μερικές μελανιές μάλιστα ήταν τόσο οδυνηρές, που η μητέρα του βογκούσε όταν τις άγγιζε.

Ήταν η πρώτη φορά που ο νεαρός συνειδητοποίησε ότι ήταν αυτά τα χέρια που έπλεναν σε καθημερινή βάση ρούχα για να μπορέσει να πληρώσει τα δίδακτρά του. Οι μελανιές στα χέρια της, ήταν το τίμημα που η μητέρα έπρεπε να πληρώσει για την εκπαίδευσή του και το μέλλον του παιδιού της.

Μετά τον καθαρισμό των χεριών της μητέρας του, ο νεαρός άρχισε να πλένει σιγά - σιγά όλα τα ρούχα που είχαν στοιβαχτεί για πλύσιμο, μονολογώντας «Μάννα συγγνώμη και σ' ευχαριστώ για όλα» Μάννα συγγνώμη και σ' ευχαριστώ για όλα»... ενώ δάκρυα συνέχιζαν να τρέχουν από τα μάτια του.

Εκείνο το βράδυ, μητέρα και ο γιος έκατσαν και κουβέντιασαν για αρκετή ώρα.

Την άλλη μέρα το πρωί, όταν ο νεαρός πήγε στο γραφείο του διευθυντή συγκινημένος και βουρκωμένος, βλέποντάς τον έτσι, τον ρώτησε.

«Για πες μου λοιπόν, τι έγινε χθες στο σπίτι σου; Τι έκανες; Έμαθες κάτι

καινούργιο»

Ο νεαρός απάντησε: «Καθάρισα τα χέρια της μητέρας μου, αλλά και έπλυνα τελικά όλα τα ρούχα που είχε για πλύσιμο»

«Τώρα κατάλαβα και εκτίμησα την προσπάθεια της μητέρας μου. Χωρίς τη μητέρα μου, δεν θα ήμουν αυτό που είμαι σήμερα. Συνειδητοποίησα με την πράξη αυτή, πόσο σημαντική είναι η βοήθεια που σου προσφέρουν οι άλλοι. Έχω καταλήξει να εκτιμώ την αξία και τη σημασία που έχει το να βοηθά ο ένας τον άλλο στην οικογένεια και στην κοινωνία»

Ο διευθυντής τότε του είπε: «Αυτό είναι που ψάχνω σε ένα συνεργάτη. Θέλω να προσλάβω ένα άτομο που δεν θα σκέφτεται μόνο το εαυτό του, που μπορεί να γνωρίζει και να εκτιμά τη βοήθεια, τις προσπάθειες και τα δεινά των άλλων, για να επιτευχτούν κάποια πράγματα στη ζωή και δεν θα θέτει τα χρήματα ως μοναδικό στόχο του στη ζωή του. Έχεις προσληφθεί»

Αυτό το νεαρό άτομο εργάστηκε πολύ σκληρά, έλαβε αξιώματα στην επιχείρηση και απολάμβανε το σεβασμό των υφισταμένων του. Κάθε εργαζόμενος που είχε, εργάστηκε επιμελώς και ως ομάδα με τους υπόλοιπους. Οι επιδόσεις της εταιρείας βελτιώθηκαν σημαντικά.

Συμπέρασμα

Ένα παιδί, που μεγαλώνει με υπερπροστασία και συνήθως απολαμβάνει ότι θέλει, αναπτύσσει πολλές φορές την «αρρωστημένη» νοοτροπία να θέτει τον εαυτό του πάνω απ' όλα. Αυτό το άτομο δύσκολα εκτιμά τις προσπάθειες και τον αγώνα των γονέων του. Όταν αρχίζει να εργάζεται, έχει την απαίτηση, κάθε εργαζόμενος να τον ακούει υποτακτικά και αν γίνει προϊστάμενος ή διευθυντής, ποτέ δεν θα αναγνωρίσει τις προσπάθειες των εργαζομένων του και θα κατηγορεί πάντα τους άλλους, για τυχόν αποτυχίες. Αυτό το είδος των ανθρώπων, οι οποίοι μπορεί να είναι μορφωμένοι σπουδασμένοι και με πολλά πτυχία, μπορεί προσωρινά να επιτύχουν, αλλά τελικά ποτέ δεν αισθανθούν την «γλύκα» της επιτυχίας. Θα γκρινιάζουν συνεχώς θα είναι γεμάτοι μίσος και θυμό στην προσπάθειά τους να αναδειχτούν.

Αν ανήκουμε σ' αυτό το είδος των γονέων καλό θα ήταν να λάβουμε υπόψη μας τα παραπάνω.

Μπορεί το παιδί μας να μεγαλώνει σ' ένα όμορφο και άνετο σπίτι, να έχει το φαγητό της αρεσκείας του, να του προσφέρουμε άφθονα παιχνίδια, να το μαθαίνουμε πιάνο και χορό, να του προσφέρουμε όλες τις ανέσεις και να μην του

χαλάμε χατίρι, αλλά..... Όταν πχ σκαλίζουμε ή καθαρίζουμε τον κήπο μας ας το αφήσουμε να συμμετέχει, όταν στρώνουμε το τραπέζι για φαγητό ας το καλέσουμε να βοηθήσει, ας το μάθουμε να συμμετέχει. Δεν είναι επειδή έτσι θα μας ελαφρύνει από τα οικονομικά βάρη, ή ότι δεν έχουμε - αν είμαστε πλούσιοι - την ανάγκη της βοήθειάς του, αλλά με αυτό τον τρόπο του δείχνουμε την βασισμένη σε σωστές βάση αγάπη μας και το πιο σημαντικό του μαθαίνουμε να εκτιμά την αξία της συνεργασίας με άλλους προκειμένου να επιτευχθούν κάποια πράγματα σ' αυτή τον κόσμο.

Πηγή: synodoiporia.gr